Noahs Skaal

proponeret

af

F. M.

Den 29de Oktober 1799.

Margt er ſier til Gamans giert
Gedi thúngu ad kaſta,
Thad er ecki einkis verdt
Ad eida Tid án Laſta.

Chriſtianſand, 1799.
Trykt i Adreſſe-Kontorets Bogtrykkerie
af Peder Hoeg.

1.

Jeg Brødre jer fortælle vil
Der var engang i Tiden til,
En vakker brav og ærlig Mand
Herr Noah hedte han;
Han var en Herre rig og stor
Saa vel bekiendt i Syd og Nord,
Han alle vores Stammefar
(Som Biblen siger) var.

2.

2.

Han var en Mand saa snild og klog
(Skiøndt der fortælles at han dog
Har levet iblandt lutter Sviir
Som ikke kiendte Viin;)
Han fandt af egen Skionsomhed
At der var noget Druen ved
Han fandt og at dens klare Saft
Meddeelte Liv og Kraft.

3.

Han planted Ranken første Gang
Og frejdig den af Jorden sprang,
(Om vi ej derfor takked ham
Saa var det vores Skam,)
Om Viin man ej i Verden fandt
Saa var det andet lutter Tant,
Thi drikke vi med bredfuldt Maal
Den Viin opfinders Skaal!

4.

Men som det tidt i Verden gaaer
At ærlig Mand kuns Utak faaer,
Saa gik det salig Noah og
Skiønt han var ellers klog,
Hans Nabo-folk det Rakker Pak
Den lumske Avinds Dievel stak,
Og tænk engang! de dumme Svin
De sloiked al hans Viin.

5.

5.

Herr Noah blev saa ærgerlig
Som man kan let indbilde sig,
Hans Taarer randt paa blege Kind
Saa traurig blev hans Sind,
Han bad til Hævnens Gud i Løn
Og Guden hørte Gubbens Bøn,
I Vand kreperte flux de Svin
Som spildte Noahs Viin.

6.

Sit Gab Afgrunden lukked op
Og Søen stod paa Bierges Top
Og Himlens Sluuser aabnet sig
Det var forskrækkelig!
Og flux omkom i Vand og Dynd
De som begik den store Synd,
At spilde Druens hellig Blod
Ved dette Syndeflod.

7.

Herr Noah som en stor Prophet
Han for i vejen viste det,
Og som Prophet kan var Guds-mand
Det let i slutte kand,
Og Gud han gav sin Mand en Ark
Saa glad blev vores Patriark;
Sin kiere Ark han tiæret fik
Og strax ombord han gik.

8.

Men vil du vide kiære Far!
Hvorledes Arken bygget var,
Saa havde den en Last saa stor
Som noget Skib paa Jord;
Herr Noeh som en Speculant
Han Lastens rette Brug udfandt,
Af al Slags Dyr et Par forskrev
Hvis Boelig Lasten blev.

9.

Der Fugle, Fiske, Slanger var
Af Land- og Søedyr og et Par.
Det var saa kiønt et Assemblee
Som nogen vilde see,
Skiønt Ulv med Lam og Kat med Muus
Dog ellers holder syndigt Huus,
De her saa kiønt forliges vil --
Men hvordan gik det til?

10.

At svare her er siger jag
De Herrer Theologers Sag,
At demonstrere Tingen ret
Er ellers ej saa let;
Men hvem der Sagen nægte tør
Han efter Loven brændes bør,
Thi holde hver sin Næs' herfra
Som ej vil sige ja.

11.

Vi heraf drage den Moral!
Vi Viinen stedse ynde skal;
Thi ellers gior vi ham imod
Som skabte Druens Blod.
Og hvem der Viinen hade kand
Til sidst omkomme maae i Vand;
Thi Skaal for hvem der Viin har kier
I Viin vi drikke her.

Herr Noah havde Viinen kier
Hans Sundhed dette er!